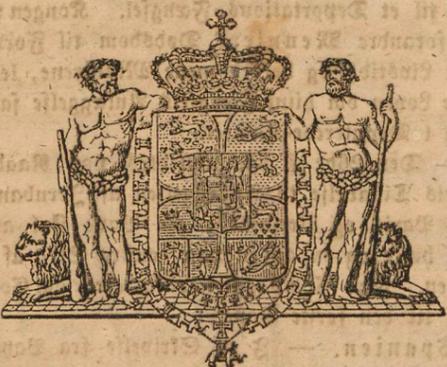

Den til Forsendelse Brevposter

Thorvaldsens Museums
ARKIV.

med de Kongelige
privilegerede

Berlingske politiske og Annoncer - Tidende.

Udgivet og forlagt ved Brodrene Berling; redigeret af Archiater Schönberg.

No 104.

Onsdagen den 3^{die} Mai.

1857.

Udenlandske Efterretninger.

England.

London, den 25de April. — „Malta Gazette“ melder, at Penelope Carolina Borbone (Penelope Smith), Prindsen af Capuas Gemalinde, er den 25de f. M. blevet forloft med en Son. „Courier“ erklærer nu det fra San Sebastian modtagne Brev, der meldte, at „Times's“ og „Morning Herald's“ Correspondenter vare stude af Carlisterne, for falskt.

I Gaar holdt Valgerne fra Westminster atter en Forsamling. I samme foreslog Oberst Jones en Række Resolutioner, i hvilke der skulde protesteres mod begge Westminster-Repræsentanternes Opførsel. Tillige skal Sir Francis Burdett opfordres til, uden videre at rumme sin Plads i Parlamentet, og Oberst Evans, enten usfortovet at komme tilbage fra Spanien, eller ligeledes at resignere. En Committee skal drage Omhu for, at passende Candidater af det liberale Parti bringes i Forslag til begge Pladsernes Besættelse. Som Amendement foreslog Hr. Wakley, at det forinden skulde tilføjes Hr. Leader, hvem flere af Westminster's Valgere have tilbudt Candidaturen, i Tilfælde af et nyt Valg, at fremsætte sine politiske Grundfønelinger. Amendementet blev næsten eenstemmigt antaget, og Hr. Leader udviklede derpaa sine politiske Grundfønelinger, hvilke nemlig ere radicale. Forsamlingen anerkjendte ham som en passende Candidat. Iøvrigt have Toryerne i Sinde, ligeledes at foreslaae en Candidat for Westminster, og dertil have de udseet General Sir George Murray, som i en for nylig holdt Tale har tilkjendegivet sig som en meget maadsholden Conservativ.

„Dublin Evening-Post“ fortæller, at en Gæst ved Navn Ryan, i Omegnen af Loomarava i Irland, som havde vægret sig ved at betale Tiende, to Pund, til Decanen af Kilmacduagh, var for Omkostninger ved den i samme Anledning anhangiggjorte Proces, hvilke beløb sig til 106 Pund, blevet arresteret og sat i Clonmells Gjelbsfængsel.

I den irske General-Asociations Møde den 21de d. M. i Dublin, blev D'Connell's firtende Barnebarn optaget som Medlem i Selskabet. Samme Dag antog Asociationen eenstemmig tvende Resolutioner, der vare bestemte til at udtale Irøndernes Tillid til det nuværende Ministerium, og at erklære det for den største Ulykke, der kunde træffe Irland, hvis Toryerne atter kom til Regjeringen.

Kongen har udnævnt Oberst-Lieutenant Owen, som commanderer den i Spanien staaende Marine-Bataillon, til sin Adjutant.

Frankerig.

Paris, den 24de April. — I Dag blev sluttelig i Pairsretten en af Præsidenten indkaldt, juridisk

Student, Wilhelm Tausseric forhort. Han havde været med Meunier i en Pension, og i Anledning af en Frankerigs Historie havt en Samtale med ham, om hvilken Tausseric berettede: „Meunier yttrede: Det er Skade, at Ravallac myrdede Henrik IV.; han var den bedste eller dog den mindst flette blandt Kongerne. Vi talte derpaa videre om de romerske og spartanske Republikker, hvilke ikke længer passede for vore Sæder og Forhold. Efter en kort Tausshed sagde Meunier derpaa til mig: Hvorfor blev den nuværende Konges Fader kaldt Egalité? Jeg svarede: Fordi han i Begyndelsen af Republikken, endskjont af Kongelig Stamme, havde hyllet Republikkens Principer. — „Dg dog,“ spurgte Meunier videre, „blev Philip Egalité henrettet?“ — Ja, man har dømt ham til Døden, fordi han var anklaget for at have stræbt efter den kejserlige Magt. —

De seer altsaa, at der ikke er saa stor Forskiel mellem vore Tider og de gamle. Der havde man ogsaa dræbt den, der stræbte efter Kronen. — Den regjerende Konge er iøvrigt ikke bedre end hans Fader; han bebrager Frankerig; Frankerig var lykkeligere under Karl X.; Louvel havde gjort bedre i at spare sin Dolk for Ludvig Philip. — „Jeg (Bidnet) blev indigneret over denne Meuniers Ytring og bad ham at tie stille. Strax efter skienkede han mig sin Lommebog til Minde om hin Samtale.“ Præsidenten adspurgte Meunier om disse Udsagn, men han erklærede dem for usande.

Efterat de Anklagedes Forsvarere havde fortelligt dupliceret, spurgte Præsidenten dem, om de havde Noget at tilføje til deres Forsvar. Meunier svarede: „Jeg har kun at tilføje, at jeg har sagt Sandheden; intet andet end Sandheden; og Alt kun for Sandhedens Skyld.“ — Lavaux svarede: Jeg er uskyldig. Jeg erklærer for Gud og Mennekkene, at jeg er uskyldig.“ — Lacaze bemærkede kun, at Historien om Lodkastningen var falsk. — Derpaa aftraadte Retten, for at fælde Dom.

I Deputerede-Kamrets Møde i Dag beskæftigede man sig allerførst med et Besværgingsbrev fra en Ingenieur, over Bro- og Besværgen. Besværgingerne angik denne Administrations Forhold med Hensyn til Overdragelsen af Jernbanen fra Paris til Versailles; men der toges ingen videre Notits af dem. — Da Hr. Lacaze-Caplagne derpaa forlangte, at man i et af de næste Møder skulde beskæftige sig med Goven om det belgiske Udsyr, spurgte Hr. Odilon-Barrot, om Regjeringen ikke fandt det passende at fremlægge Beviset for, at Kongen af sine egne Midler ikke formaaede at dotere sin Datter. Han fik til Svar, at dette ikke sommede sig.

Portugal.

Efterretningerne fra Lisabon naae til den 15de f. M. Det var lykkeligvis Ministrene, at negociere Resten af det ved Cortes bevilgede, 800 Contos store Laan,

skjendt under saare ugunstige Betingelser. Det hedder, at de tænke paa et nyt Laan, til Beløb 400 Contos, omtrent 1,000,000 Pund Sterling.

Remeschido synes endnu bestandig med Held at trodse Dronningens Tropper i Algarbien. I Chaves skulde der den 27de Marts, paa Dronningens Fødselsdag, været udbrudt en Insurrection til Bedste for Don Pedro's Charte; men den var blevet qvalt i Fødslen. Major Perreira, Stadens Gouverneur, havde stillet sig i Spidsen for Bevægelsen.

Turkiet.

Constantinopel, den 5te April. — Nygterne om, at Sultanen har antaget Mehmed Ali's Forslag, vedblive; det hedder endog, at en Tatar, som snart skulde følges efter af en Gesandt, er afgaaet til Kairo, for at bringe Prinds Abbas Mirza en Indbydelse til at komme hertil, og at samme høvling sig med Prindsessen, Sultanens Datter. Alen i Peta tvivler man dog igjen om en definitiv Overenskomst med Vice-Kongen, og man tilføjer, at alle disse Nygter hidrøre fra Mehmed Ali's Agenter.

Lord Ponsonby har tilstillet de Herrer Blake, Wright og Carell et Memorandum fra sit Hof, ifølge hvilket Handels-Tariffen skal afsluttes. Den af England fremsatte Basis liber, siden det russiske Hof's bekjendte Erklæring, nogle Forandringer, og Lord Ponsonby vil vinde Tid indtil Sir Charles Vaughan er indtruffet. Frankerigs og Øster-rigs Ministre have ligeledes udkastet en Basis for deres, samme Sag vedkommende Forslag.

I dette Djeblit indløber Efterretningen om et frygteligt Jordbælv paa de græske Øer, Poros, Hydra og Ngyha. Det begyndte den 18de Marts og vedvarede endnu ved Efterretningens Afgang, den 26de Marts. Den rige Ø Hydra, der først gav Opstanden mod Porten rigtigt Liv, er ødelagt, og Grækenland liber derved et uberegneligt Tab.

Nordamerika.

De sidste Efterretninger fra Ny-York, Philadelphia, Baltimore og Ny-Orleans, der naae til den 3die f. M., tale atter om betydelige Uheld paa hine Værser. Medens Ny-Yorks Kjøbmænd vare beskæftigede med, saa godt som muligt at dække sig mod de af de foregaaende Fallissementer opstaaede Tab, indløb Beretning om Liverpool's og Londoner-Busenes tiltagende Forlegenhed og Colonialvarernes Synken i Pris, saavel som Circulærer fra de store, paa America handelende Londoner-Buse, i hvilke det udtrykkelig forbydes at trække paa dem, da den engelske Bank gjorde Banfælgigheder ved at discontere de amerikanske Verler. Da den herover vakte Skræk havde lagt sig noget, holdt Ny-Yorks anseeteste Kjøbmand en Forsamling, i hvilken besluttedes at forlange Hjælp, af den nu af Pennsylvania privilegerede Bank. Dette Institut svarede paa den dernæst udsædte Opfordring, at det var rede til at udgive Banknoter, fællige i London,

Paris og Amsterdam, hvilke indtil videre skulle træde i Etedet for de americanste Kjøbmænds Verker. Hr. Bidle, Bankens Directeur, kom selv fra Philadelphia til Ny-York, for at iværksætte dette Arrangement. Man haabede i Løbet af fjorten Dage paa denne Maade at tilvejebringe henved 10,000,000 Dollars i Contanter eller i fuldkommen gyldige Noter. Fra de sydlige Dele af Unionen, navnlig fra Ny-Orleans, indløb senere Efterretning om, at de der fallende Huses Passiver ansloges næsten til 20 Milioner. Disse Falissemeters Tilbagevirkning paa Ny-York var imidlertid forebygget ved Bankens Hjælp.

Indenlandske Efterretninger.

Kjøbenhavn, den 3die Maj.

Fra det Slesvig-Holsteen-Lauenborgske Cancellie er den 25de Marts udkommet følgende Patent:

Efter modtagen Underretning fra Directionen for Stutterievesenet og Veterinærskolen har det behagte Hans Majestæt Kongen under 25de f. M. at resolvare, at den ved Forordningen af 30te Marts 1798 samt den allerhøjeste Resolution af 29de Maj 1819 anordnede Bestigtelse af Hingster og den dermed forbundne Uddeling af Præmier, hvis Beløb er blevet nærmere bestemt ved Cancellie-Patentet af 6te Maj 1813, skal ophøre i Hertugdømmerne Slesvig og Holsteen.

Hvilket herved kundgjøres til Efterretning og Jagtagelse for alle Bedkommende.

— Fra det danske Cancellie er den 25de April afgaaet følgende Circulair-Skrivelse til samtlige Amtmænd og Lehnshavere.

Efter dertil givne Anledning skulde Man tjenstligt anmode (Titul) for deres Bedkommende at drage Omsorg for, at Domme, affagte i Sager berreffende Dvarantainelovgivningen, blive indsendte til Cancelliet, der efter Correspondence med den Kongelige Direction for Dvarantaineforanstaltningerne vil bestemme, hvorvidt de fra det Offentlige Side blive at indanke for højere Ret eller ikke.

(Coll. Tid.)

Kjøbenhavn, den 3die Maj.

Posten med Dampskibet ankom i Middags, Kl. 12. De medbragte Aviser indeholde følgende Nyheder.

England. — Dronningen er ikke kommet sig endnu; paa sin Fødselsdag, den 26de f. M., maatte hun lade sig repræsenteres af Prindsesse Victoria.

— Den 25de f. M. udbrod der i Dublin en heftig Jldløs, der odelagde alle Bontikker i Royal-Arcade, Royal-Hotel, og dSrr. Boyles, Lowes og Pims Bank; først efter at have raset i tolv Timer, sluffedes Ilden.

Frankerig. — Paris-Rettens Dom er faldet; kun Meunier er dømt til Døden, medens Lavaur og Lacaze ere frifjendte. Den 24de f. M. begyndte allerede Rettens Raadslagninger; den 25de Kl. 10 om Morgenen traadte den atter sammen, og først om Aftenen Kl. 7 bekendtgjordes Dommen. Med Hensyn til Lavaur og Lacaze lyder Domslutningen saaledes: „I Betragtning af, at Debatterne ej have tilvejebragt tilstrækkelige Beviser for, at de have gjort sig skyldige i det omspurgte Attentats Udforelse, eller i Deeltagelse i samme, eller i noget Complot, der gik forud samme, frifjender Retten dem for den mod dem rejste Anklage.“ For at deres Frifjendelse ikke skulde vække al for tumultuarisk Jubel, blev Lavaur og Lacaze gjennem en Dagder bragte ud til deres Bogn. Lavaur's ælfførdige Kone ventede hjemme paa ham med uhyre Angst, da Rettens langvarige Raadslagning ikke spaaede hende noget Godt. Da han traadte ind, sank hun bevidstløs om; men hun kom snart til sig selv igjen og overlod sig nu ganske til en Glæde, der loffede Laarer i Djæne paa alle Tilstedeværende. En stor Mængde Menneffer havde imidlertid forsamlet sig foran Lavaur's Huus og hilste den Frifjendte med lydlig Jubel. — Man vil vide, at Meunier ikke bliver henrettet; Regjeringen skal have i Sindet at sende ham til Den Bourbon, for saaledes at lægge Grun-

den til et Deportations-Fængsel. Kongen vil nemlig forandre Meuniers Dødsdom til Forvisning paa Livstid, og derved mene Ministrene, lettere at faae Loven om hiint Fængsels Anlæggelse sat igjennem i Deputerede-Kamret.

— Den 26de f. M. udsleddes paa Raadhuset i Paris Tilladelse til Anlæggelsen af Jernbaner mellem Paris og Versailles; een Bane skal anlægges paa højre og en anden paa venstre Side af Seinefoden. Fire Compagnier konkurrerede om Concessjonen til den første Bane.

Spanien. — I en Skrivelse fra Bayonne af 22de f. M. hedder det: „Den 19de, Kl. 3 om Eftermiddagen, fik Irribarren, hvis Hovedkvarter var i Pamplona, Efterretning om, at Infanten Don Sebastian med tretten Batailloner efter en forceret Marsch havde indtaget en Stilling i og ved Los Arcos, i den Hensigt at gaae over Ebro. To Timer efterat have erfaret dette, forlod Irribarren Pamplona, og besandt sig den 20de om Eftermiddagen Kl. 3 i Spidsen for 10,000 Mand i Car-raga, i den Hensigt, ved forcerede Marscher at naae Lodosa, førend Staden kunde falde i Carlisternes Hænder. Saaledes er da den anden Bevægelse begyndt. Carlisterne, der af Mangel paa Levnetsmidler ere blevne nødt til at rykke frem, have tvunget Dronningens Generaler til Birkfomhed, og nu begynder virkelig Feldttoget. Efterretningen om Carlisternes Fremrykken er ved Courerer blevet meldt til San Sebastian og Bilbao, og man kan derfor med hver Time imodsee vigtige Begivenheder. Irribarens raske Afsejls vækker glade Forventninger, og man haaber at han vil finde Efterlignere. Paa Gvaus og Legionen kan man under alle Omstændigheder gjøre nogenledes Regning. Dampbaadene ere nu under Vejls med Tropper fra Bilbao; saasnart de ere ankomne til San Sebastian, ville visnok Operationerne begynde. Her i Bayonne troer man almindeligt, at Guenterabia og Irun til samme Tid ville blive angrebne. Vejret er uhykkeligvis ikke altfor godt endnu; imidlertid kunne Operationerne dog foretages.“

Portugal. — Fra Lissabon erfares af 10de f. M., at den portugisfke Regjering har fast besluttet, at lade den nye Told-Tarif af 12te f. M. træde i Kraft. De engelske Kjøbmænd i Lissabon skyndte sig alt hvad de kunde med at erlægge Afgifterne af deres Forraad, da den nye Tarif især er streng med de engelske Varer.

Grækenland. — Det erfares af en anden Skibs-Captain, at under Jordstøvelværet vare kun 10—12 Huse styrkede sammen paa Den Hydra; mange Indbyggere vare flygtede. Endvidere fortælles, at i Nærheden af Staden Santorino havde Jorden aabnet sig i en vild Spalte, og den Plet, hvor Byen stod, var med hele Befolkningen pludselig sunket ned i Havet, uden at et Spor blev tilbage. Det græske Fastland og de øvrige græske Der have ikke lidt ved denne Naturbegivenhed.

Billedstormere.

(See Bladet „Søndagen“ af Dags Dato.)

I dette Blad har en Uædvnt, der anmelder sig som en Ven først af Kunsten og dernæst af Fædrelandet, ladet optage en meget lang, men ogsaa — især for en Søndag meget — kjedelig Artikel, der, idet den i Gleng slaar løs paa hele Oppositionen af det Thorvaldsenske Museum, tildeels er rettet mod vore Bemærkninger i den Berlingske Tidende, dette Museum vedkommende. Heel vel begribe vi, at det fra vor Side kun vilde vise liden Vgtelse for Publicums egen Dømmekraft, hvis vi antog det for nødvendigt at gjendrive en saadan Diatribe; men da det netop er Søndag, og vi have Tid, ville vi alene for at fordrive denne, skænke hiin nogle Djebliffes Dpmærksomhed. Kunst- og Fædrelandsvennen ville vi benævne Herr X, og tage neppe Fejl, naar vi troe i ham at gjentjende Forfatteren til det fra Kjøbenhavn aligemeine Zeitung tilsendte Brev, som vi tidligere have berørt, og ved hvilken Lejlighed vi netop have betegnet ham som en Mand, der har større Kunstfands end Fædrelandsfjerlighed, og vi ville nu tilføje Sandhedsfjerlighed og Dygtighed. Skulde derimod Kunstvennen ikke være Mand, men — Kvinde, hvorfor Et og Andet kunde tale, da ville vi, ifølge vor ubegrænsede Bærefrygt for det smukke Kjøn, være utroskelige, ikke alene over det vi have sagt, men ogsaa over det, vi endnu ville sige.

Hr. X, idet han henvender sig til Folket, begynder sin Artikel, hvis Overtit „danske Billedstormere“ kun slet passer til det den skulde betegne, med at udhøve Regjeringens Mildhed og Retfærdighed; men pludselig afbrøder han sig selv for at forsikre, at han ikke er Regjeringens Smigrer, men at han fater med Sandhed. Derpaa, efter at have anført Noget, os forresten uforstaaeligt, som Bevis for hans Forsikrings Troværdighed, tager han fat paa Regjeringen, og beder os vel betænke, at vor Konge — efter Folkets egen Billie — har en uindskrænket Myndighed, og at denne frivillig søger sit Folks Raad inden han paalægger det Byrder, om de end-og saa skulde være til Statens Favn. Denne sidste Sætning, der forudsætter den Umulighed, at Kongen undertiden skulde paalægge sine Undersaatter Byrder, der ej tilfugte Statens Favn, indeholder iøvrigt ej alene tilstrækkelig Bevis for, at Herr X ej er Smigrer, men den betegner ham endog saa som en farlig og listig Oppositionsmand, der fast utilbørlig ved at benytte sig af den af Kongen skændte og af ham selv udhøvede Yttringsfrihed. Efter at have givet Folket denne Dp-lysning forlader han Regjeringen, for at underrette Læsere om — at det danske Folk er et lykkeligt Folk, dog atter her viser den listige Opponent sig idet han — saa omtrent — yttre, at denne Lykke dog ikke er saa stor. „Men — siger han endvidere — naar Regjeringen er frifindig, bør da ikke ogsaa Folket indbyrdes ere enhver Enkeltis fri Billie, naar den kun yttre sig til det Gode, og til det, som er enhver retskaffen og oplyst Mand værdig?“ Dette Spørgsmaal, der iøvrigt indeholder det højst besynderlige, at Forfatteren omvendt maa antage, at naar Regjeringen ej var frifindig, da burde Folket ikke indbyrdes ere ic., ville vi bekvare, ved at forudsætte Muligheden af, at Een eller Anden gjorde samtlige Rige og iblandt disse Herr X, der efter al Formodning er riig, da han med Ringagt omtaler vor Fattigdom, det Forslag: ifølge Religionens Bydende i Ordets egentlige Forstand — at dele deres Rigdomme med de Fattige. Efter min Formening var dette Forslag til det Gode, og enhver oplyst og retskaffen Mand værdig, men heraf følger, at Herr X, naar et saadant Forslag virkelig fremsættes, for at være consequent, ej kan andet end handle overeensstemmende hermed; men gjør han det, da tør vi til Gjen-gjæld forsikre ham om, at den fattigste Stodder med Glæde vil give sin Skjerv til Museet. Spalten Nr. 2 indeholder et Angreb paa Holstenerne. Det 1ste Stykke af 3die Spalte vedkommer ikke os, da vi intet have at gjøre med det der omtalte Brev, og hvad Plumheden angaaer, da ville vi, forsaavidt Beskyldningen herfor muligens vilde være ret, henvise Læsere, hvem det er om at gjøre at domme retfærdigen, til Nr. 58, 90 og 98 af den Berlingske Tidende, der indeholde vore Yttringer, Museet vedkommende, og hvoraf han da vil see, hvorvidt denne Beskyldning er grundet.

Den paalidelige Hr. X fortæller dernæst, at Thorvaldsen skriver til en højt forfjent Embedsmand, og forsikrer, at han i sit Testamente har bestemt, at alle hans Kunstskatte efter hans Død skulle tilhøre Museet. „Alle hans Kunstskatte“, nu vel, disse Ord ere Kunstnerens; men den paafølgende Passus i Brevet, der nærmere bestemmer, hvorledes han vil have dem forstaaet, hopper vor listige og lette Opponent meget viseligen over, da her ikke med et eneste Ord omtales Gidsafføbninger; men Hr. X siger „alle hans Kunstskatte“ og Bladet Fædrelandet af 4de Februar tilstaaer, at Samlingen tildeels vil komme til at bestaae af Gidsafføbninger; men disse, som ikke omtalt i Brevet, ville ej heller tilfalde Museet, hvad nu enten Grunden hertil er, at vor berømte Landsmand alt tidligere har skjenket Kunstacademiet i Stuttgart endel Saadanne, eller denne maa søges i andre Omstændigheder. Nok er det at Kunstneren ikke har tiltænkt os Gidsafføbninger. Men saaledes bortfalder Betydningen af hine Ord „alle hans Kunstskatte“, og med denne — Spaadommen om de Fremmedes hyppige Besøg, der netop her og alene her formeentlig skulde finde Lejlighed til at beundre Th.'s samtlige Kunstskatte; men udeblive de Fremmede, vil Hovedsagen forgjæves vente de Fordele af disse, hvorom de Indbyggende mindre forsigtigen have givet sikker Haab. Den sandhedsfjerlige Hr. X fortæller endvidere, at han, i Anledning af at Th. i sit Testamente har bestemt, at alle hans Kunstskatte efter hans Død, skulde tilhøre Museet, strax raaber: see der have vi Bevis for, at det ikke er værdt at give Bidrag til Museet, thi — det er jo meget mueligt, at Th.'s Lanker forandres, og herved mener han at vi have søgt at nedsette Thorvaldsens Redelighed. Men Hr. X har læst vor Artikel i Nr. 90 af den berlingske Tidende, som F.... læser Vibelen. Vi have i denne blot gjort opmærksom paa, at Th. ikke i levende Live har givet, men ifkun ved Testamente skjenket Danmark sine Skatte, og, da det ligger indenfor Mulighedens Grændser, at Testamentet kan forandres, have vi lykonstet Publicum til, at der er givet det Pusterum, naturligtvis i den Forudsætning, at man ikke paa en blot Mulighed af, at hine Skatte vilde tilfalde os — om end denne Mulighed er nok saa stor —

*) Vi indromme gjerne, at vore Finantser ikke ere stort bedre end Statens.

vil opføre et Museum. Vi forudsætte endvidere at vor berømte Landsmand selv netop testamentarisk har gjort Gaven, for, naar Omstændighederne skulde fordrø det, indtil sin Dødsdag, at beholde Ret til i Testamentet at foretage de Forandringer, han mueligen vil kunne finde passende. Dette antage vi med saamegen des større Bished, som vi kun deri finde den eneste Grund til, at han ikke i Levende Live har gjort den oftomtalte Gave, hvorved han jo maatte vide, at han fuldkommen vilde have forpligtet sig, og sikret os Gaven; hvilken Disposition ikke vilde have forhindret, at han jo — naar han ønskede Saadant — kunde have forbleven i Besiddelse af Kunstfagerne saalænge han levede. Denne Muelighed om Testamentets Forandring, vi her have forudsat, indeholder saaledes, rigtig forstaaet, Intet der kunde tjene til at nedfætte vor højtagede Landsmands Redelighed, som Hr. X formener, ligesaa lidt som vi efter Ovenstaaende med Samme kunne antage, at Th.'s berømmelige Navn vilde besmittes ved Testamentets Ifølgeopfyldelse. Hr. X bebrejder os derpaa, at vi, i det vi dyngte Modsigelse paa Modsigelse, straaale, at det, at man i Udlandet vil søge Deeltagelse, er at nedfætte Danmark i Udlandets Dine. Intet saadant have vi sagt. Vi have alene gjort opmærksom paa, at det kun vilde liden Fædrelandsfjærlighed, naar man, ved at forberede Udlandet paa en Opfordring til Bidrag for Museet, fremstillede de Danske som kraftesløse og som Betlere, og herimod formene vi at Intet vil kunne indvendes. Forsaavidt vi have yttret, at Folket i dette Øjeblik er beffestiget med dets vigtigste Interesser, og fremfor alt med at ordne Danmarks Finantser, da have vi herved paa ingen Maade sigtet til noget som helst Bidrag, der fra Borgeme enten middelbar eller umiddelbar i en saadan Hensigt skulde tilfælde Finantserne. Vi have derved kun villet erindre om, at Folket i den nuværende Crisis, hvor saa vigtige, hele Staten vedkommende, Interesser ere under Discussion, intet Øjeblik, end ikke for et Museum, bør tabe disse af Sigte. Derimod have vi formænt, at det, naar først disse Interesser ere ordnede, vilde være Tid, at henvende Opmærksomheden paa Kunsten, og atter heri troe vi os overbeviist om, at enhver fornuftig og sand Fædrelandsven, der vel at mærke ej som Hr. X sætter Kunsten over Fædrelandet, vil give os Ret. Ja vi antage, at selve Thorvaldsen maade billige denne vor Anskuelse, og at han ej atter vil berøve os sin Gave, fordi Folket, ledet af Statens øjeblikkelige mislige finansielle Forfatning, ej nu skænker Museet sin Understøttelse.

Ved Slutnings-Tiraden af den for Kunsten begejstrede Herr X's Diatribe, vilde vi kun bemærke, at det skede vi forekomme os, som om samme Herr (?) aldeles har overseet de Ord, Gæ eller Anden af de Indbydende offentlig har yttret: at det just var godt, at Mange vilde udtale deres Mening Museet vedkommende.

Den 30te April 1837.

Fridsch.

Reisende.

Hidkomne den 29de og 30te April: Skipper Alsøe fra Aarhus. Fuldmægtig Jespersen fra Viborg, Handelsbetjent Raasmussen fra Horsens, Lærer Elvius fra Roeskilde, Handelende Willsoater, Grunneberg og Edelheim fra Malmø, Particulier Wade fra Helsingborg, Handelende Vink fra Helsingør, Fuldmægtig Sangeman fra Ringsted, Handelende Romens fra Sønderborg, Skuespiller Henriksen fra Kjøge, Fuldmægtig Sand fra Bjerring, Kammeraad Lund fra Næstved.

Dampskibet „Frederik den Sjette“ afgik den 1ste Mai til Travemünde, medhavende: Kjøbmændene Støttersøft, Dippel, Bernhøren, Grunneberg, Boving, Willsoater, Wade, ver Sage, Seidel og Hofmann, Apotheker Holm, Skibscapitain Kat, Mad. Gauthier med Son, Landkøbmand Bull, Dyrklage Westphal, Tjener Ostman, Postspillerne Belli og Corti.

Aarhus Paapøtten Nr. 1, P. Michelsen, afgik Tirsdagen den 2den Mai 1837; medhavende: Hr. Krigsassefor Digel og Friis, Frøkenne Hoff og Scholten, Irene. Truelsen, Whister, Gasberg, Nyegaard, Dahl, Lund og Miller, Stud. Pharm. Hansen, Stud. Theol. Wittger, Bataillions-Chirurg Schæffer, Urtekræmmerens Zimmer, Bardeer Ribben, Fodgarder Sødovermark, Tjenestefarl Bendixen, Pigen Kiellerup.

Kjøbenhavns Børs-Cours.

den 2den Mai 1837.

Samborg 2 M. — a vista 202½.
 Species 202.
 Disconto 4 pCt.
 Species folgetes til 12 p 1½ p.
 Kongelige Obligationer uden Renter i Banco 89 a 89½.
 Ditto uden Renter i Sedler 90 a 90½.
 Nationalbankens Obligationer (af Saanet den 2den Febr. 1820) rede Sølvs 102½ a 103.
 Ditto i Sedler 103½ a 104.
 Norske Species 181½.
 Svenske Sedler 48½ a 48¾ 3 pr. 1 Rdr. Nigsjøfeld.
 3 pCt. Engelske Saan ved Wilson & Comp. 72 a 72½.
 Norske Saan til 4 pCt. i Bco. (afsluttet den 21de Juni 1834) 101½ a 102.
 Ditto ditto i r. S. til 4 pCt. 101½ a 102.
 Ditto ditto til 4 pCt. r. S. (af 1828) 102.
 4 pCt. nye Svenske Hypothekbæse Obligationer i Bco. 92 a 92½.
 4 pCt. uopsigelige Norske Nigsbants-Obligationer, lydende paa Norske Species —
 4 pCt. Nigsbant-Obligationer, Renten nr. 6te Jan. 103 a 103½.

Ved Talletoriet 1450 Trækning i Kjøbenhavn udkom:
 47. 34. 26. 44. 65.

Solgte Eiendomme.

Ved 4de Auction, Onsdagen den 26de f. M., folgetes for 3,660 Rbd. r. S. Galeasen „Anne Maria“, drægtig 60 Commercelæster, med dens Inventarium.

Officielle Avertissementer.

3 Forbindelse med Nationalbankens foreløbige Anmeldelse af 28de Juli f. A., om Udstedelsen af Actiebrev, bekendtgjøres Følgende:

1. De Actiebrevet vedkommende Forretninger udføres i Bankens Comptoir for de danske Hæstels, og Comptoiret er beordret, fra den 8de Mai d. A. indtil videre, at modtage Requisitioner om Actiebrevs Udstedelse, hver Mandag og Onsdag Formiddag fra Kl. 10 til 1.
2. Disse Requisitioner maade være affattede saaledes, at deraf tydeligen kan sees:
 - a) det fulde Navn, hvorpaa Actiebrevene, i Tilfælde af, at de ikke forlanges udstedte til Thønderhaveren, skulle lyde,
 - b) Actierens Antal og Størrelse, (hvilken sidste maade iagttages at udgjøre fulde Hundrede Rbd., efter Octroiens § 11),
 - c) de Dvitteringer, eller Hæstels-Obligationers Numer og Sum hvorefter Actier forlanges, og
 - d) Beløbet af det contante Tilskud, som ved Indleveringen i Actie-Comptoiret bliver at erlægge til sammes Chef, for at afrunde Bevisernes Beløb, efter de requirerede Actiers, dersom Vedkommende ønske at afsenytte den i Octroiens § 11, Nr. 4, bestemte Supplerings-Ret, alt saaledes som hostrykte (for større Tydeligheds Skyld udfyldte) Schema, hvoraf enkelte Exemplarer, paa Forlangende, kunne erholdes hos Bankens Budde, nærmere udviser.
3. Med Requisitionerne maade de Dvitteringer for afbetalte Hæstels, eller de cederede Hæstels-Obligationer, paa Grund af hvilke Actiebrev begjæres, saavel som de flere Beviser, der i enkelte Tilfælde kunne behøves for at hjemle de Vedkommendes Ret, indleveres til Banken, dels for at Directionen, efter Reglementets § 8 Lit. c., kan forviise sig om, at Requirerentens Adkomst er i behørig Orden, og dels for at saavel Hæstelsbeviserne som de Actier, der udstedes for disse, kunne gives de lovbefalede Paategninger.

Chefen for Comptoiret, L. C. Schou, er bemyndiget til at meddele Requirerentens Interims-Tilfæstels for de af dem afleverede Beviser, hvilke Tilfæstels, som noteres af en dertil ansat Embedsmand, og forsynes med samme Løbenummer som Requisitionerne, blive igjen at afgive til Comptoiret, naar Vedkommende erholdt de forlangte Actiebrev udstedte eller de indgivne Hæstelsbeviser tilbage. Da disse Interims-Tilfæstels alene skulle tjene Requirerenten til Betryggelse, kunne de ikke være Gjenstand for Overdragelse, og ere uden Gyldighed mod Banken, naar Actiebrev for de deri ansatte Beviser ere, mod Dvittering, blevne udstedte eller disse sidste ere Vedkommende, mod deres Tilfæstels, tilbageleverede.

4. Requisitionerne gives Løbenummer i Comptoiret og Sagerne foretages af Directionen i den Orden, hvori de ere indkomne.

Om Directionens Resolution paa de indgivne Begjæring vil Underretning kunne erholdes i Comptoiret Torsdagformiddag fra Kl. 10 til 1 i den næste Uge, efter at Requisitionerne ere indleverede, med mindre et saa stort Antal Begjæring om Actiebrev maatte være indløbet, at alle den ene Uge indkomne Begjæring ikke have kunnet expederes til den næste Uge.

5. Indleveringen til Banken af de Beviser, hvorefter Actiebrev fordrø, og den videre fornødne Berigtigelse maade ske enten personlig eller ved Fuldmægtig, da de med Actiebrevs Udferdigelse forbundne Forhandling ikke egne sig til Afgjørelse ved Correspondence.

6. De Actiebrev, som Nogen paa Grund af den foren Eiendom indbetalt Hæstels ønsker sig meddeelt, maade forlanges og modtages paa engang, efter som ifølge Regl. § 8 Lit. c. de af Banken for Betalingen af Bankhæstels udstedte Dvitteringer eller cederede Obligationer, ved Actiebrevens Modtagelse, naar de ikke tilbageleveres for at forblive i Bankens Børge, skulle forsynes med Paategning om at Actiebrev for den paalydende Sum, eller en Deel deraf, er udstedt og at altsaa ingen videre Actionairret efter dem kan fordrø.

7. Forsaavidt Benævnelsen af en Eiendom, for hvis indbetalt Hæstels Actiebrev forlanges, eller andre Omstændigheder, maatte give special Anledning til at formode, at den henhører til et Lehn, Fidei-Commis eller Beneficium, ved hvilke Instituter Actionair-Rettigheden efter Forordningen af 21de December 1825 § 4 altid skal forblive, maade Ved-

kommende, i Tilfælde af at de fordrø Actiebrevene udstedte paa andet Navn end det supponerede Lehn, Fidei-Commis eller Beneficium, med Attest fra den Jurisdiction, under hvilken Eiendommen henhører, godtgjøre, at et saadant Baand, uanset de Data, som opvakte Formodningen for dette, dog ei hviler paa Eiendommen. Det samme bliver at iagttage for lige i Hertugdømmene indbetalte Hæstels Vedkommende, med Hensyn til hvilke det først ved en ny Lovbestemmelse skal afgjøres, hvem Actieretten i de omhandlede Tilfælde skal tilfalde.

8. Ved Actiebrevs Udlevering meddeles Banken Dvittering for Modtagelsen, hvorfor den, som paa en Andens Vegne melder sig for at modtage Actier eller de indleverede Beviser, efter hvilke Actiebrev ere begjærte, maade have tilstrækkelig Legitimation til at qvittere for Modtagelsen.
9. Samtlige Actiebrev vilde, foruden at være underfretne af Directionen, blive parapherede af Comptoirchefen og registrerede af den dertil ansatte Embedsmand samt forsynede med Stempel, ligesom enhver Transportering af Actier vil blive saavel noteret som contra-noteret.
10. Om Noteringen af Transporter paa udstedte Actiebrev eller disses Deling kunne Thønderhaverne af Actiebrev daglig henvende sig til Comptoiret.

Nationalbanken i Kjøbenhavn, den 8de April 1837.

(Actie-Requisitions-Schema.)

Underfretne (fuld Navn og Stand) begjærer
 2 Actier à 500 Rbd. 1000 Rbd.
 4 dito à 100 — 400 —
 1400 Rbd.

lydende paa mit Navn (eller Thønderhaveren) paa Grund af medfølgende Hæstelsbeviser:

cederet Obligation Nr. for 379 Rbd.
 dito " " 450 —
 Dvittering Nr. " 39 — 12 p.
 dito " " 310 —
 dito " " 160 — 43 p.
 contant herved (eller Tilfæstelsbevis af N. N. Dato) 61 — 41 p.

1400 Rbd.
 N. N.

Doverpræsident, Borgemeistere og Raad ubi den Kongelige Residensskad Kjøbenhavn, gjøre vittetligt: at det i Raadhuus-Placat af 10de Marts 1820 foreskrevne Resterstykke for Gul- og Kæsthemagerlauget her i Staden forandres derhen, at samme for Fremtiden skal bestaae i Forskjævelsen enten af Gaden og en tofædig eller firefædig Kæst eller Gaden af en Niervogn med bevægelig Fordæk samt polerede Vinduer paa Siderne, efter en over hele Vognen udført og af det Kongelige Academie for de skjøne Kunster approberet Tegning. Valget mellem disse tvende Slags Vogne overlades til vedkommende Stykmeester, som dog i enhver Tilfælde tillige har at forferdigge eet Baghjul til den valgte Vogn.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette. Kjøbenhavns Raadhuus, den 26de April 1837. Under Stadens Segl. (L. S.)

Private Avertissementer.

Døde.

At vor kjære Onkel, Major Wulff Diederich v. Boeck, forhen Capitain i det 2det jydke Infanterieregiment, efter flere Aars tiltagende Svagelighed er død den 27de April om Morgenen Kl. 7½ slet, i sit 67de Aar, bekjendtgjøres sørgeligst af hans herværende Brodersønner for fraværende Familie og Venner.

Kjøbenhavn, den 2den Mai 1837.
 H. Boeck, B. Boeck, E. Boeck,
 Premierlieutenant Premierlieutenant Studiosus Theologiæ.
 i Art. Corpset. i Art. Corpset.

Sørgeligst bekendtgjøres for fraværende Slagt og Venner, at det behagede det alvise Forsyn, efter i langere Tid tiltagende Brystsyge og 4 Maaneders uafbrudt smertelig Sygeleie, i Dag Morges Kl. 5, at bortfaldt til et bedre Liv, min kjære Kone Louise Sophie Christine fød Brochmann, 45 Aar gammel, efter 15½ Aars Egteskab. 6 smaa uforsørgede Børn og hendes 82 Aar gamle Moder begravede tilligemed mig Tabet af hendes altfor tidlige Dørgang. En Søn modtager hende i Evigheden.
 Roeskilde, den 27de April 1837. S. P. Esperesen.

Litteraire Anmeldelser.

Paa Undertegnedses Forlag er udkommen: Lov og Ret for Herremænd og Bønder, eller: Fuldstændig Fremstilling af Landmandens Rettigheder og Pligter. Af Joh. Mik. Post. Første Hefte. Prisen er nu 48 p., med Subscription paa hele Verket. Bogladeprisen bliver usærligelig høiere. Andr. Fred. Post, Cothersgade Nr. 319 i Stuen, tæt ved Kongensport.

Blandede Avertissementer.

Amiel N. Meyer er flyttet til Kronprindsensgade Nr. 39, 2den Sal.
 At jeg er flyttet hertil Byen og forfærdiger som sædvanlig Lærke- og Rensmasstiner bekendtgjøres herved, med Tilføiende: at i Junimaaned d. A. vil 2de store Lærkemastiner, som ere i Arbejde, være at erholdes tilkjøbs.
 Kallundborg, den 26de April 1837. Lars Madsen.